

Istungidokument

A8-0041/2018

26.2.2018

RAPORT

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Eelarvekomisjon

Kaasraportöörid: Gérard Deprez, Janusz Lewandowski

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	16
EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS	20
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS.....	26
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS	31
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS	36
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	41
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	45
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	46

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta (2017/2053(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 311 ja artikli 332 lõiget 2,
- võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artikleid 106a ja 171,
- võttes arvesse nõukogu 26. mai 2014. aasta otsust 2014/335/EL, Euratom Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta¹,
- võttes arvesse nõukogu 26. mai 2014. aasta määrust (EL, Euratom) nr 608/2014, millega kehtestatakse Euroopa Liidu omavahendite süsteemi rakendusmeetmed²,
- võttes arvesse nõukogu 26. mai 2014. aasta määrust (EL, Euratom) nr 609/2014 meetodite ja menetluse kohta, millega tehakse kättesaadavaks traditsioonilised, käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, ning muude sularahavajaduste rahuldamiseks vajalike meetmete kohta³,
- võttes arvesse komisjoni 21. septembri 2017. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Õiglane ja tõhus maksusüsteem Euroopa Liidu digitaalse ühtse turu jaoks“ (COM(2017)0547),
- võttes arvesse oma 29. märtsi 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu omavahendite tuleviku kohta⁴,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel⁵,
- võttes arvesse oma 15. aprilli 2014. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud⁶,
- võttes arvesse oma 16. aprilli 2014. aasta resolutsiooni, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta⁷,

¹ ELT L 168, 7.6.2014, lk 105.

² ELT L 168, 7.6.2014, lk 29.

³ ELT L 168, 7.6.2014, lk 39.

⁴ ELT C 27E , 31.1.2008, lk 214.

⁵ ELT C 380E , 11.12.2012, lk 89.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0378.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0432.

- võttes arvesse oma 17. detsembri 2014. aasta resolutsiooni ühenduste omavahendite süsteemi kohta¹,
 - võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise kohta²,
 - võttes arvesse kõrgetasemelise omavahendite töörühma 2016. aasta detsembri lõpparuannet ja soovitusi teemal „Euroopa Liidu rahastamine tulevikus“,
 - võttes arvesse esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artiklit 1,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, eelarvekontrollikomisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ja põhiseaduskomisjoni arvamust (A8-0041/2018),
- A. arvestades, et 25. märtsi 1957. aasta Rooma lepingus oli ette nähtud, et Euroopa Majandusühendust rahastatakse liikmesriikide osamaksudest vaid üleminekuperioodil, misjärel hakkab kehtima omavahendite süsteem;
- B. arvestades, et 1970. aasta aprillis Luxembourgis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel otsustati kehtestada omavahendite süsteem, millega lõpetatakse liikmesriikidelt osamaksu kogumine ja võetakse kasutusele kaks päris oma vahendit – põllumajandusmaks ja tollimaks –, mida täiendab kolmas, käibemaksupõhine vahend;
- C. arvestades, et kuna juba loodud omavahendite tulust ei piisanud, et katta kõik ELi eelarves ette nähtud kulud, otsustas Euroopa Ülemkogu oma 1988. aasta juuni kohtumisel, et kasutusele võetakse omavahend, mis põhineb kogurahvatulul;
- D. arvestades, et kogurahvatulul põhineva osamaksu osakaal on kasvanud väga palju (umbes 11 %-lt 1988. aastal 69 %-le 2014. aastal) ning seetõttu on esialgu täiendama ja tasakaalustama pidanud tuluallikast saanud praeguseks ELi eelarve jaoks tegelikult suurim tuluallikas; arvestades, et käibemaksupõhine omavahend moodustab ELi eelarvest praegu umbes 12 %, traditsioonilised omavahendid (tollimaksud, põllumajandusmaksud ning suhkru- ja isoglükoosimaksud) ligikaudu 13 % ning ülejäänud osa kaetakse muudest tuludest, sh maksudest, mida maksavad ELi institutsioonide ja asutuste töötajad, ja trahvidest, mis määratakse ettevõtjatele konkurentsioiguse rikkumise eest;
- E. arvestades, et seitsaadik, kui Euroopa Ülemkogu kehtestas 1984. aasta Fontainebleau kohtumisel Ühendkuningriigi tagasimakse (mis tähendab, et Ühendkuningriik saab 66 % oma netomaksest tagasi), on aja jooksul kehtestatud mitmeid muidki tagasimakseid ja korrigeerimismehhanisme, mille mõte on parandada teatavate liikmesriikide

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0097.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0309.

eelarvemaksete ja -laekumiste jooksevsaldot; arvestades, et korrigeerimine tähendab praegu seda, et riigi jaoks vähendatakse kas summat, millega riik peab osalema Ühendkuningriigi tagasimakse rahastamises, või kogurahvatulul või käibemaksul põhinevat iga-aastast brutomakset;

- F. arvestades, et Euroopa Parlament on paljudes viimase kümnendi resolutsioonides esile toonud, millised probleemid ELi omavahendite süsteemis valitsevad ja kui keeruline see on, ning on korduvalt nõudnud põhjalikku reformi, millega muuta süsteem lihtsamaks, läbipaistvamaks ja demokraatlikumaks ning võtta kasutusele uued ja päris oma vahendid, mis peaksid järk-järgult ja niivõrd, kui see on võimalik, kogurahvatulul põhinevad vahendid välja vahetama;
- G. arvestades, et 2011. aastal koostas komisjon omavahendite kohta mahuka seadusandlike aktide paketi (COM(2011)0510), mis esitati koos 2014.–2020. aasta finantsraamistiku ettepanekutega ja millega sooviti liikmesriikide osamaksusid lihtsustada, kehtestada uued omavahendid – reformitud käibemaksuvahend ja finantstehingute maks – ning reformida korrigeerimismehhanisme; arvestades, et nõukogu jättis need ettepanekud tähelepanuta;
- H. arvestades, et 2014.–2020. aasta finantsraamistiku läbirääkimiste tulemusel moodustati kõrgetasemeline omavahendite töörühm, kuhu muu hulgas kuuluvad kõigi kolme peamise ELi institutsiooni esindajad ja mida juhib Mario Monti; arvestades, et töörühm esitas 2016. aasta detsembris oma lõpparuande ja soovitused, mille alusel töötas Euroopa Parlament välja käesolevas raportis esitatud seisukoha; rõhutab, et see aruanne võeti kõigi töörühma liikmete poolt vastu ühehäälselt, sealhulgas nõukogu nimetatud liikmete poolt;
1. märgib, et komisjon esitab 2018. aasta maiks 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku ettepaneku; nõuab, et ettepanek, mille komisjon järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta koostab, sisaldaks ammendavaid ettepanekuid selle kohta, kuidas omavahendite otsust ja kõiki sellega seotud seadusandlikke akte muuta ning millised uued omavahendid luua; rõhutab, et läbirääkimistel, mida nõukogu ja Euroopa Parlament hakkavad järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle pidama, käsitletakse kulu- ja tulupoolt ühtse küsimusena; märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku suhtes ei lepita ilma edasiminekuuta omavahendite osas mitte midagi kokku;
 2. esitab käesoleva raporti, et anda teada oma seisukoht ELi omavahendite süsteemi reformi peamiste elementide kohta, sh selle kohta, milliseid uusi omavahendeid on vaja ja millised praeguse süsteemi elemendid tuleks alles jätta; palub komisjonil võtta ELi omavahendeid käsitlevate seadusandlike ettepanekute koostamisel parlamendi seisukohta arvesse ning on seisukohal, et ettepanekud peaksid olema kaugeleulatuvad ja tuleks esitada koos 2020. aasta järgset mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate ettepanekutega; on veendunud, et ELi eelarve tulupoolel tuleb kindlasti märkimisväärseid edusamme teha, sest siis on järgmises mitmeaastases finantsraamistikus lihtsam kokku leppida;

I. Õigusraamistik ja otsustusprotsess

3. tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 311 on sätestatud, et „liit varustab end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike

vahenditega. Eelarvet rahastatakse täielikult omavahenditest, ilma et see piiraks muid tulusid.“; rõhutab sellega seoses, et juriidiline nõue näha ELi eelarve jaoks ette päris omavahendid tuleneb otse aluslepingust;

4. tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 310 on sätestatud, et „eelarve tulud ja kulud peavad olema tasakaalus“; märgib, et tulud peaksid seega katma kõik kulud, mille eelarvepädevad institutsioonid igal aastal heaks kiidavad; rõhutab, et ELi eelarves ei tohi ühelgi aastal puudujääki tekkida ja seda ei tohi rahastada finantsturgudelt laenatud rahaga;
5. märgib, et peamine seadusandlik akt, mis sisaldab omavahendite süsteemiga seotud sätteid, on omavahendeid käsitlev otsus, mille nõukogu võtab pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist vastu ühehäälselt, ja selle otsuse peavad ratifitseerima kõik liikmesriigid; rõhutab, et see on üks keerulisimaid seadusandlikke menetlusi, mis aluslepinguga on ette nähtud;
6. märgib, et selles seadusandlikus aktis kehtestab nõukogu muu hulgas omavahendite ülemmäära ja ta võib ette näha uusi omavahendeid või tunnistada mõne olemasoleva kehtetuks; rõhutab, et omavahendeid käsitleval otsusel ei ole küll kehtivuse lõppemise kuupäeva, kuid see on otseselt seotud vastava mitmeaastase finantsraamistikuga, milles on sama perioodi jaoks, mida otsus hõlmab, sätestatud ülemmäär kulutustele;
7. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga kehtestati uued sätted, mis puudutavad omavahendeid käsitlevaid rakendusakte ja mille kohaselt on nõukogul õigus võtta kvalifitseeritud häälteenamusega vastu määrus, kui Euroopa Parlament on selleks nõusoleku andnud; peab siiski kahetsusväärseks, et mitu rakendussätet, eelkõige need, mis puudutavad kogurahvatulul põhinevate maksete arvutamist, sisalduvad endiselt omavahendeid käsitlevas otsuses; nõuab seetõttu omavahendeid käsitleva otsuse vastuvõtmiseks sujuvamat menetlust ning märgib, et otsus tuleks vastu võtta seadusandliku tavamenetlusega, mis nõuab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamust ja parlamendiga koos otsustamist; tuletab meelde, et Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõike 7 kohaselt võib Euroopa Ülemkogu vastu võtta otsuse, millega lubatakse muu kui seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastuvõetavaid õigusakte siiski menetleda seadusandliku tavamenetluse kohaselt, mis on siiski palju demokraatlikum ja avatum; kutsub Euroopa Ülemkogu üles seda mehhanismi viivitamata rakendama;
8. tuletab meelde, et oma fiskaalpoliitika eest vastutavad liikmesriigid ise, ja rõhutab, et maksude kehtestamise õigus on liikmesriikide suveräänsuse põhielemente; rõhutab, et ELi omavahendite reform ei tähenda seda, et riigid peavad selles valdkonnas suveräänsuse liidule andma, vaid viib pigem praeguse süsteemi kooskõlla ELi aluslepingute mõtte ja sätetega;

II. Praeguse omavahendite süsteemi reformimise põhjused

i. Süsteemi puudused tuleb kõrvaldada

9. rõhutab, et praegune omavahendite süsteem on väga keeruline, ebaõiglane, läbipaistmatu ja ELi kodanikele täiesti arusaamatu; rõhutab eelkõige, et riikide tagasimaksete

arvutamise süsteem ja korrigeerimismehhanismid, mida omavahendite süsteemi suhtes kohaldatakse, ning statistika alusel arvutatav käibemaksupõhine makse on segased; rõhutab peale selle, et Euroopa Parlament ei saa süsteemi ELi tasandil tõhusalt kontrollida ning üldiselt ei ole süsteem demokraatlikult legitiimne ja selles eest ei võeta demokraatlikku vastutust;

10. rõhutab, et see, kuidas omavahendite süsteem on kujunenud – päris omavahendite asemele on aegamööda tulnud liikmesriikide maksed –, on viinud selleni, et liiga palju tähtsustatakse liikmesriikidevahelist netosaldot, jättes suuresti tähelepanuta ELi eelarve tegeliku panuse ühiste Euroopa eesmärkide saavutamisse kõikide ELi kodanike hüvanguks; peab seetõttu kahetsusväärseks, et kokku annavad liikmesriikide poolt ELi eelarvesse tehtavad maksed, mis arvutatakse kas kogurahvatulu alusel või moodustavad teatava protsendimäära statistilisest käibemaksubaasist, ELi tuludest umbes 83 %;
11. on veendunud, et kuna suurim tuluallikas on kogurahvatulul põhinev vahend, on eelarvekaalutlustes hakanud domineerima nn õiglase vastutuse põhimõte, mida nõukogus nii ELi eelarve tulu- kui ka kulupoole üle peetud aruteludes liigagi sageli rõhutatakse; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et ühelt poolt on tulupoolel kehtestatud Ühendkuningriigi tagasimakse, mitme riigi jaoks on tagasimakse rahastamise osa vähendatud ning loodud on muud korrigeerimismehhanismid, kuid teiselt poolt ei suudeta iga-aastaselt eelarvemenetluses kokku leppida ELi eelarve jaoks piisavas assigneeringute summas; on seisukohal, et EL peab loobuma maksete ja laekumiste saldo arvestamisest, sest tegelikult saavad ELi eelarvest kasu kõik liikmesriigid;
12. on eelkõige seisukohal, et ELi aastaelarve suuruse üle otsustamist mõjutavad sageli liikmesriikide enda poliitilised ja rahalised kaalutlused ning see asetab piirangud eelarveläbirääkimistele, mis lõpevad nõukogus sageli sellega, et ühed (netosaajad) võivad ja teised (netomaksjad) kaotavad, eirates liidu võetud kohustusi, sealhulgas nõukogu poolt võetud kohustusi; on seisukohal, et selle tagajärjel soovitakse sageli kulusid kokku hoida paljude selliste ELi meetmete arvel, mille Euroopa lisaväärtus on suurim, ja nõrgestatakse nii ELi projekti tervikuna;
13. märgib et, maksed, mida liikmesriigid ELi eelarvesse teevad, on riikide eelarves selgelt kantud kulupoolele ja nendes maksetes nähakse tihti kulu, mis ületab kasu, kuna kasu saadakse sellistes ELi kuluvaldkondades, mida on sageli vähem näha; rõhutab sellega seoses, et üldsusele tuleb ELi eelarve kasulikkusest rohkem teada anda;
14. on seetõttu veendunud, et praegune omavahendite süsteem on aluslepingu sätete ja mõttega suuresti vastuolus; kordab, et on pikka aega olnud seisukohal, et ELi vahendeid tuleb tingimata põhjalikult reformida, rahastamaks ELi eelarvet nii, et see vastab aluslepingu nõuetele ja kogu liidu vajadustele;

ii. Liidul peab olema võimalik rahastada oma poliitikameetmeid ja lahendada uusi probleeme

15. rõhutab, et 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistikuga tuleb tagada, et selge Euroopa lisaväärtusega ELi meetmetele ja programmidele eraldatakse piisavalt raha, kuid

ette tuleb näha ka lisaraha, mida on vaja juba kindlaks tehtud probleemide lahendamiseks sellistes valdkondades nagu majanduskasv ja tööhõive, kliimamuutused, keskkonnakaitse, konkurentsivõime, ühtekuuluvus, innovatsioon, ränne, ELi välispiiride kontroll, julgeolek ja kaitse;

16. rõhutab peale selle, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku puudusi tuleb vältida ja algusest peale tuleb ette näha sellised rahasummad, mille abil on liidul võimalik täita oma poliitilised eesmärgid piisavate vahenditega ning reageerida järgmise finantsraamistiku kestuse ajal võimalikele ettenägematutele sündmustele või kriisidele tulemuslikult; rõhutab vajadust lahendada iga-aastases eelarvemenetluses pidevalt korduv probleem, et maksete assigneeringud on ebapiisavad; tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkussätteid on juba ainuüksi rände- ja pagulaskriisi tõttu olnud vaja kasutada väga suures summas;
17. arvab, et Ühendkuningriigi lahkumine EList on suur probleem ka järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ja kõigi sellega seotud eelarveotsuste seisukohast, olenemata sellest, kuidas see rahaliselt korraldatakse; on veendunud, et enne 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmist tuleks katta Brexiti tõttu tekkiv rahapuudus, tagades samas, et ELi vahendid ei väheneks ja et see ei mõjuks kahjulikult ELi programmidele;
18. peab tervitatavaks ettepanekut, mille kohaselt tuleks ELi eelarves luua spetsiaalne euroalale mõeldud eelarverida ja mille komisjoni president Jean-Claude Juncker tegi Euroopa Parlamendis peetud, liidu olukorda käsitletud kõnes ning mida komisjon arendas edasi oma 6. detsembri 2017. aasta teatises „Uued liidu raamistikku kuuluvad stabiilse euroala eelarvelised toetusvahendid“ (COM(2017)0822); nõuab seepärast, et ELi eelarves loodaks reserv, mida ei arvestata praeguste ülemmäärade sisse;

III. Kuidas luua vastuvõetav ja tasakaalustatud omavahendite süsteem?

Uue omavahendite süsteemi loomise põhimõtted ja eeldused

19. on selle poolt, et luua ELi tasandil stabiilsema rahanduse tagamiseks läbipaistvam, lihtsam ja õiglasem uus omavahendite süsteem, mis põhineb praeguse süsteemi tulemuslikel elementidel; on seisukohal, et omavahendite süsteemi reform peab põhinema mitmel juhtpõhimõttel;
20. rõhutab, et tulud peavad olema seotud poliitiliste eesmärkidega, milleks on eelkõige ühtne turg ja energialiit, ning keskkonna-, kliima- ja transpordipoliitikaga; on sellega seoses veendunud, et ELi eelarve peaks keskenduma poliitikavaldkondadele, mis annavad Euroopa lisaväärtust, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi resolutsioonis ELi rahanduse tulevikku käsitleva aruteludokumendi kohta¹;
21. rõhutab, et korralduslikust seisukohast lähtudes ei saa kõiki uusi omavahendeid kasutusele võtta korraga, vaid seda tuleb teha järk-järgult; peab seetõttu omavahendite süsteemi reformi saavutatavaks kaheastmelise lähenemisviisiga: kõigepealt tuleks võtta kasutusele tehniliselt lihtsamad omavahendid, mille kogumist on mõistlike kuludega lihtne

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0401.

korraldada, ning teiseks hakata ükshaaval kasutusele võtma kõiki muid uusi omavahendeid, võttes aluseks kindla ajakava, mis kehtib seni, kuni kõik omavahendid on tõrgeteta kasutusel;

22. on seisukohal, et uute omavahendite kasutuselevõtmisel peaks olema kaks eesmärki: esiteks peaks tänu nendele jääma kogurahvatulul põhinevate maksete osa palju (eesmärk on 40 %) väiksemaks, mis aitab liikmesriikide raha kokku hoida; teiseks peaks see võimaldama ELil teha 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt rohkem kulutusi ja katta muu hulgas Ühendkuningriigi lahkumise tagajärjel tekkiva puudujäägi; tuletab sellega seoses meelde, et uute omavahendite mõte ei ole suurendada ELi maksumaksjate üldist maksukoormust, keda uute omavahendite kasutuselevõtmine ei tohiks mõjutada;
23. nõuab, et kõik tagasimaksed ja korrigeerimismehhanismid kaotataks ning tagataks liikmesriikide õiglane kohtlemine; rõhutab sellega seoses, et Brexiti tõttu muutuvad kehtetuks ja kaovad nii Ühendkuningriigi tagasimakse kui ka sätted, millega teatavate liikmesriikide osa selle tagasimakse rahastamises vähendatakse, ja samas muutub statistilise käibemaksupõhise omavahendi reform möödapääsmatuks;
24. on seisukohal, et traditsioonilised omavahendid, st tollimaksud, põllumajandusmaksud ning suhkru- ja isoglükoosimaksud on ELi tuluallikana usaldusväärsed ja ehtsad, sest need tulenevad otseselt sellest, et EL on tolliliit, ning sellega seotud õiguspädevusest ja ühisest kaubanduspoliitikast; on seetõttu seisukohal, et traditsioonilised omavahendid tuleks ELi eelarve tuluallikana alles jätta; on seisukohal, et kui vähendada seda osa maksude kogumise kuludest, mille liikmesriigid jätavad endale, saab maksutulust ELi eelarvesse kanda suurema osa;
25. tunnistab, et kogurahvatulul põhinevad maksed on ELi eelarve jaoks usaldusväärne, stabiilne ja õiglane tuluallikas ning suur enamik liikmesriikidest pooldab seda vahendit igati; on seetõttu veendunud, et see vahend tuleks alles jätta, kuid üksnes ELi eelarvet tasakaalustava ja täiendava vahendina – sellega kaotataks eelarvekaalutlustest õiglase vastutasu põhimõte; rõhutab, et sellega seoses tuleb tagada, et kogurahvatulul põhinevad maksed oleksid kõigi liikmesriikide eelarves liigitatud ühtmoodi: ELile mõeldud tulu (mitte liikmesriikide valitsuse kulu);

Kriteeriumid, mida uute omavahendite kindlaksmääramisel kasutada

26. pooldab kõrgetasemelise omavahendite töörühma aruandes esitatud arvamust, mille kohaselt tuleks võimalike uute omavahendite kindlaksmääramisel arvesse võtta järgmisi kriteeriume: võrdsus/õiglus, tõhusus, piisavus ja stabiilsus, läbipaistvus ja lihtsus, demokraatlik vastutus ja eelarvedistsipliin, põhitähelepanu pööramine Euroopa lisaväärtusele, subsidiaarsuse põhimõte ja liikmesriikide maksusuveräänsus ning poliitilise kokkuleppe saavutamise kulude piiramine;
27. palub komisjonil analüüsida ülaltoodu põhjal järgmiste uute omavahendite kasutuselevõtmist;

Võimalikud uued omavahendid

a) eesmärk: tugevdada ühtset turgu, muuta see läbipaistvamaks ja võimalused võrdsemaks

• *käibemaks*

28. tuletab meelde, et seitsaadik, kui käibemaks peaaegu 50 aasta eest kehtestati, on selle alusel arvatud üht ELi eelarve omavahendit, ja praegu moodustab see tulu ELi tuludest umbes 12 %;
29. märgib, et praegusel süsteemil on siiski suuri puudusi: eelarvetulu arvutatakse statistilisel alusel; see on tarbetult keerukas ja kodanike jaoks puudub sel otsene seos; see tähendab seda, et liikmesriikidele laekunud tulust kantakse lihtsalt teatav osa ELi eelarvesse, ilma et sel oleks kogurahvatulul põhineva vahendiga võrreldes mingi lisaväärtus; ning makse arvutamise alus ei ole läbipaistev ja maksumaksjaid ei kohelda võrdselt;
30. peab kahetsusväärseks tõsiasi, et Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) on liikmesriikides korduvalt avastanud suure tollipettuse juhtumeid, mis on olulisel määral vähendanud liidu eelarvetulu; juhib tähelepanu Euroopa Kontrollikoja eriaruandele nr 19/2017 pealkirjaga „Impordiprotseduurid: puudused õigusraamistikus ja ebatõhus rakendamine mõjutavad ELi finantshuve“ ning väljendab muret selle pärast, et petturid võivad jätkata liikmesriikide seast selle nn nõrgima lüli otsimist, kelle kaudu tolliliitu siseneda, ning et tulu võib jääda liidu eelarvesse saamata ka järgmise mitmeaastase finantsraamistiku perioodil; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles vajalikke meetmeid võtma, et nendele liidu eelarvet kahjustavatele tegevustele lõpp teha;
31. tuletab meelde, et uue käibemaksupõhise vahendi kohta tehti 2011. aastal seadusandlik ettepanek, mille tulemusel oleks hakatud kogu ELis kohaldama kindla määraga maksu, mis oleks põhinenud selliste tarnitud kaupade ja osutatud teenuste või imporditud kaupade netohinnal, mida oleks maksustatud ühtse standardse käibemaksumääraga; märgib, et kuigi see ettepanek ei läinud läbi, soovitas 2013. aastal veebruaris kohtunud Euroopa Ülemkogu, et nõukogu peaks selle ettepanekuga tööd jätkama; usub, et praeguses olukorras on võib olla võimalik saavutada selles küsimuses läbimurre;
32. tunnustab kõrgetasemelise töörühma ettepanekut käibemaksupõhise omavahendi kohta, mille eesmärk on muuta see lihtsamaks, vähendada selle halduskulusid ning tugevdada seost ELi käibemaksupoliitika ja tegelike käibemaksutulude vahel;
33. võtab teadmiseks komisjoni käibemaksu tegevuskava „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“), mis avaldati 7. aprillil 2016 (COM(2016)0148), ning sellele järgnenud 4. oktoobri 2017. aasta ettepaneku ELi käibemaksuala mitme aluspõhimõtte ja peamiste reformide kohta; toetab ELi käibemaksusüsteemi põhjalikku reformimist, mille eesmärk peaks olema laiendada maksubaasi, vähendada pettusvõimalusi ja eeskirjade täitmise kulusid ning luua uut tulu; on seisukohal, et teatav väike osa sellest uuest tulust tuleks kanda ELi eelarvesse;
34. on seisukohal, et lihtsustatud käibemaksuvahend peaks põhinema ELi käibemaksusüsteemide ühisel nimetajal, ja märgib, et tänu sellele ei kaotataks kõiki riikide erikordi, mida on eri põhjustel vaja;

35. on selle poolt, et kehtestada reformitud käibemaksust laekunud tulule ühtne maksumäär (1–2 %), mille kogumine liidu omavahendina oleks täielikult liikmesriikide ametiasutuste ülesanne; on veendunud, et sellise süsteemiga tagataks ELi jaoks üsna suur ja stabiilne tulu, ilma et tekiks liiga suur halduskulu;
36. rõhutab, et komisjon on juba esitanud ELi käibemaksueeskirjade põhjalikuks reformimiseks seadusandlikud ettepanekud ning 2018. aastal on oodata uusi algatusi; rõhutab, et käibemaksusüsteemi reform on vaja viia lõpule võimalikult kiiresti – igal juhul enne järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusaja algust;
37. palub, et seni kuni käibemaksu käsitlevad õigusaktid vastu võetakse, teeks komisjon peagi esitatavas ELi omavahendeid käsitlevas seadusandlikus pakendis ettepaneku uue reformitud käibemaksupõhise omavahendi kohta; on seisukohal, et selles ettepanekus tuleks arvesse võtta peamisi tulemusi, mida praegu arutatav käibemaksusüsteemi reform annab;

- **äriühingu tulumaks**

38. tuletab meelde, et oma 6. juuli 2016. aasta resolutsioonis maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta¹ nõudis Euroopa Parlament, et komisjon esitaks äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta ettepaneku „koos asjakohaste ja õiglaste jaotamis põhimõtetega, et luua terviklik lahendus liidus kahjulike maksutavadega võitlemiseks, muuta olukord ettevõtete jaoks selgemaks ja lihtsamaks ning hõlbustada piiriülest majandustegevust liidus“;
39. võtab teadmiseks ettepanekud, mille komisjon on äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi kohta teinud, ja tuletab meelde oma nõudmist, et konsolideeritud maksubaasi tuleks üleminekuperioodi lõppedes kohaldada kõikide äriühingute suhtes; rõhutab, et praegustes konsolideeritud maksubaasi ettepanekutes tuleks käsitleda ka digitaalsektori ettevõtteid; soovib nende ettepanekute põhjal suhtuda äriühingu digitaalsesse majandustegevusse samamoodi nagu füüsilisse ning seetõttu tuleb määratleda ja teha kindlaks digitaalne püsiv tegevuskoht;
40. nõustub kõrgetasemelise omavahendite töörühma hinnanguga, mille kohaselt sobib konsolideeritud maksubaas uue omavahendi aluseks, sest see vastab kõigile töörühma kehtestatud kriteeriumidele; rõhutab, et konsolideeritud maksubaas on väga oluline ühtse turu arenguks, mis on Euroopa avalik hüve, sest see aitab liikmesriikide vahel vältida kõlvatut maksukonkurentsi ja maksude optimeerimist, mille tagajärjel ei kehti enam kõigile võrdsed võimalused;
41. tuletab meelde, et maksudest kõrvalehoidumise tõttu kõigis selle vormides jääb ELil komisjoni hinnangul saamata 1 triljon eurot aastas; rõhutab, et saamata jäänud maksutulu on vaja pettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastase kooskõlastatud poliitika ning läbipaistvusel, koostööl ja kooskõlastamisel põhineva raamistiku kaudu tagasi saada;
42. palub komisjonil võtta arvesse äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi direktiivi läbivaatamise järeldusi ja teha nende põhjal ettepanek luua liidu eelarve jaoks

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0310.

uus omavahend, mis arvutatakse liikmesriikide äriühingu tulumaksu ühtsest konsolideeritud maksubaasist saadava tulu põhjal; pooldab äriühingu tulumaksu ühtsest konsolideeritud maksubaasist saadavale tulule ühtse määra kehtestamist ja omavahendina kogumist; on veendunud, et sellise süsteemiga tagataks ELi jaoks üsna suur ja stabiilne tulu, ilma et tekiks liiga suur halduskulu;

- *emissioonitulud*

43. on arvamusel, et Euroopa Keskpanga kasumist saadavat tulu (raha käibelelaskmisega teenitud EKP tulu), mis on otseselt seotud Euroopa rahaliiduga, ei tuleks mitte riigikassadele välja maksta, vaid see peaks hoopis olema uue omavahendi aluseks;

b) eesmärk: vähendada finantsspekulatsioone ja suurendada maksumaksjatevahelist õiglust sektorites, kus kasutatakse agressiivset maksuplaneerimist või agressiivset maksuoptimeerimist

- *Euroopa tasandi finantstehingute maks*

44. julgustab jätkama pingutusi, mida 11 liikmesriigist koosnev rühm on pärast komisjoni 2011. aasta ettepanekut tihedas koostöös finantstehingute maksu kehtestamiseks teinud; nõuab tungivalt, et kõik teised liikmesriigid ühineksid eespool nimetatud rühmaga, et vältida häireid finantsturgudel ja tagada ühtse turu sujuv toimimine;

45. nõustub kõrgetasemelise omavahendite töörühma hinnanguga, mille kohaselt sobib finantstehingute maks liidu eelarve uue omavahendi aluseks, kuid märgib, et finantstehingute maksustamiseks tuleks uurida ka muid võimalusi;

46. nõuab seetõttu, et liidu eelarve jaoks loodaks uus omavahend, mis arvutatakse vastavalt finantstehingute maksustamiseks valitud meetodile;

- *digitaalsektori ettevõtete maksustamine*

47. kiidab heaks järeldused, milleni jõuti rahandusministrite nõukogu 16. septembri 2017. aasta mitteametlikul kohtumisel ja milles nõuti, et vastavalt nelja rahandusministri kirjale (milles sooviti, et komisjon analüüsiks tulemuslikke lahendusi, mis põhinevad ideel kehtestada digitaallettevõtete poolt ELis loodud käibele nn tasandusmaks) koostataks digitaalmajanduse jaoks uued maksustamiseskirjad; rõhutab, et oma 21. septembri 2017. aasta teatises „Õiglane ja tõhus maksusüsteem Euroopa Liidu digitaalse ühtse turu jaoks“ kinnitab komisjon veel kord, et äriühingu tulumaksu ühtne konsolideeritud maksubaas annab raamistiku, mis soodustab eeskirjade läbivaatamist, et korraldada digitaalsete ettevõtete maksustamine tänapäevaselt ja stabiilselt ning tegeleda digitaalmajandusest tingitud maksustamisprobleemidega; nõuab, et isegi lühiajalisi lahendusi kooskõlastataks ELi tasandil, et vältida ühepoolsest tegevusest põhjustatud ühtse turu moonutamist ning hoida ära digitaalsete ettevõtete maksuparadiiside teke;

48. nõustub, et digitaalmajanduse jaoks peaks kehtima tänapäevane ja stabiilne maksuraamistik, millega soodustada innovatsiooni, võidelda turu killustumise ja ebaausa konkurentsi vastu ning anda kõigile asjaosalistele võimalus kasutada ära uusi võrdseid ja

tasakaalustatud tingimusi, tagades samal ajal, et digitaalplatvormid ja -ettevõtjad maksavad nõuetekohase osa maksudest seal, kus nad oma kasumi saavad; juhib ühtlasi tähelepanu sellele, et ettevõtete investeeringutele tuleb kindlasti tagada maksukindlus, et kaotada praegused puudused ja vältida ühtsel turul maksusüsteemide vaheliste uute lünkade tekkimist;

49. peab väga tähtsaks, et digitaalse turu suhtes võetaks meetmeid, millega piirata maksudest kõrvalehoidumist, maksumoonutusi, agressiivse maksuplaneerimise või maksude optimeerimise süsteeme ning Euroopa mehhanismide kuritarvitamist maksude maksmise vältimiseks; on seisukohal, et selliste tavade tagajärjel tekivad ühtsel turul konkurentsimoonutused ja liikmesriikidel jääb ettenähtud maksutulu saamata;
50. nõuab, et liidu eelarve jaoks loodaks uus omavahend, millega maksustatakse digitaalmajanduses tehtud tehinguid; on aga seisukohal, et kuna nii ELi kui ka Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) tasandil on tähtsad läbirääkimised pooleli, on praegu liiga vara otsustada, kuidas sellise vahendi loomine täpselt peaks toimuma;
51. usub aga vaatamata sellele, et kõikide mehhanismide abil, mille ELi ametid on loonud, nagu registreerimis- või seiresüsteemid või reguleerivad mehhanismid, peaks olema võimalik hakata koguma liidu eelarvesse makse ja lõive otse selle alusel, milline on nende Euroopa lisaväärtus; on seisukohal, et need on ELi avalikud hüved, mille alusel on kõrgetasemelise omavahendite tööühma sõnul võimalik kehtestada maks, mis kuulub tänu liidu meetmetele saadavate muude tulude hulka;

c) eesmärk: toetada energiasüsteemi ümberkujundamist ja võitlust globaalse soojenemise vastu

- ***keskkonnamaksud***

52. kinnitab, et kliimamuutustevastane võitlus, aga ka säästvate, ring- ja vähese CO₂-heitega majandusele üleminek ning ühiselt kokkulepitud energialiidu eesmärgid on ELi meetmete hulgas väga olulisel kohal;
53. kordab oma veendumust, et õiglast konkurentsi ettevõtete vahel ja ühtse turu tõrgeteta toimimist saab tagada ainult siis, kui ELi tasandil kehtivad ühtsed energia- või keskkonnamaksud, mis annavad tõuke progressiivsema ja säästvama arengumudeli suunas liikumiseks;
54. rõhutab, et keskkonnahoidlik maksustamine on Euroopa omavahendite suurendamiseks eriti sobilik mehhanism; palub, et komisjon teeks ettepanekuid muudegi keskkonnahoidlike omavahendite kohta, nagu on osutatud kõrgetasemelise omavahendite tööühma aruandes ja nagu on osutanud ELi eelarvevolinik, ning märgib, et need peavad olema kooskõlas liidu teatavate poliitikameetmetega, näiteks meetmed energeetika (energiamaks), keskkonna ja kliima (mehhanism, millega korrigeeritakse imporditavate kaupadega seotud süsinikdioksiidiheite maksustamist, plastimaks ja heitkogustega kauplemise süsteem) ning transpordi valdkonnas (maanteeveo kütusemaks ja lennupiletite maks), et toetada liidu uusi täiendavaid omavahendeid;

55. nõuab, et heitkogustega kauplemise süsteemi enampakkumisel saadavast tulust arvestataks alates 4. etapist (aastast 2021) suur osa ELi uue omavahendi hulka; tuletab meelde, et seda võimalust arutas kõrgetasemeline omavahendite töörühm ja soovitas selgesõnaliselt komisjon oma 14. veebruari 2018. aasta teatises „Uus tänapäevane mitmeaastane finantsraamistik Euroopa Liidu jaoks, mis võimaldab tõhusalt saavutada tema prioriteete ka pärast 2020. aastat“ (COM(2018)0098); nõuab, et paralleelselt kehtestataks mehhanism, millega korrigeeritakse imporditavate kaupadega seotud süsinikdioksiidiheite maksustamist, mis oleks ELi eelarves uus omavahend ja peaks ühtlasi aitama tagada rahvusvahelises kaubanduses võrdseid tingimusi ja vähendada tootmise viimist liidust välja, samas kui imporditavate kaupade hinnas võetakse arvesse kliimamuutuste kulusid;
56. palub komisjonil uurida võimalust võtta ELi tasandil kasutusele plastimaks ja ühekordselt kasutatavate esemete maks, et julgustada kasutama säästvamaid alternatiive;
57. on kindel, et elektrienergimaksul põhinevad omavahendid kattuksid ELi heitkogustega kauplemise süsteemi (HKS) kohaldamisalaga ning tekitaksid mure investeerimistingimuste stabiilsuse ja kodumajapidamistele langeva finantskoormuse pärast;
58. on seisukohal, et juhul, kui mingi omavahend tekitab ühele liikmesriigile liigse koormuse, võiks seda leevendada ELi programmide kaudu antava lisatoetusega, mille kasutamisaeg ja summa on piiratud ja mis on kooskõlas liidu eesmärkide ja sihtidega; rõhutab, et sellist toetust ei saa anda ELi eelarve tulupoolel uute tagasimaksete või korrigeerimiste kehtestamise kaudu;
59. rõhutab, et keskkonnaga seotud maksude või tasude kehtestamine ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust otsustada oma energiavarude kasutamise tingimuste, erinevate energiaallikate valiku ja oma energiavarustuse üldise struktuuri üle;

Muud tuluallikad

60. tuletab meelde, et kuigi ELi eelarve tulud peaksid peamiselt koosnema omavahenditest, tuleb neile lisaks koguda ka Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 311 nimetatud muid tulusid, mille hulka kuuluvad: maks, mida ELi institutsioonide ja ELi asutuste töötajad maksavad oma töötasult; institutsioonide haldustegevusest saadav tulu, nt kaupade müügist saadav tulu, üüritulu, osutatud teenustest laekuv tulu ja pangainstressid; summad, millega ELi mittekuuluvad riigid osalevad teatavates ELi programmides; viivised; trahvid, mida ettevõtted maksavad enamasti ELi konkurentsioiguse rikkumise tõttu; ja tulu, mis laekub ELi laenuvõtmis- ja laenuandmistehingutest;
61. märgib, et iga eelarveaasta saldo kantakse järgneva aasta eelarvesse ja kui saldo puhul on tegemist ülejäägiga, siis kantakse see eelarvesse tuluna, ning et muud tulud, saldod ja tehnilised kohandused, sh eelnenud aasta ülejääk, moodustavad kogutulust umbes 6 %; rõhutab, et viimastel aastatel on suurem osa muudest tuludest laekunud trahvidest, mis moodustavad kogutulust lausa 2,5 % (v.a sihtotstarbeline tulu);

62. peab kahetsusväärseks, et sedalaadi muude tulude potentsiaali ei ole ELi kulude rahastamist puudutanud aruteludel seni käsitletud; usub, et isegi kui seda tuluallikat ei saa mahu, ebastabiilsuse ja prognoosimatuse tõttu kasutada teiste omavahendite alternatiivina, on see ometi üks võimalikke allikaid, millest katta järgmise mitmeaastase finantsraamistiku suuremat rahavajadust;
63. tuletab meelde, et sellise tulu ja võimalike muudatusettepanekute menetlemisel rakendatavad õigusmenetlused on paindlikumad kui omavahendite omad, sest need tuluallikad ei ole loodud omavahendeid käsitleva otsusega, vaid teiste õigusaktidega ja seetõttu ei kehti nende puhul ühehäälsusnõue;
64. kordab, et on juba pikka aega olnud seisukohal, et tulu, mis saadakse trahvidest, mis on äriühingutele määratud ELi konkurentsiõiguse rikkumise eest, või mis on seotud sellega, et liikmesriigid on ELi eelarvesse maksete tegemisega hiljaks jäänud, peaks ELi eelarve jaoks olema lisatulu, mille arvelt kogurahvatulul põhinevaid osamakse vastavalt vähendada ei saa;
65. nõuab seetõttu, et ELi eelarve tulupoolel loodaks erireserv, millesse kantakse vastavalt laekumisele kõik võimalikud ettenägematud muud tulud; on seisukohal, et sellest reservist tuleks katta täiendavaid maksevajadusi, eriti neid, mis tekivad kulukohustuste koguaru või mitmeaastase finantsraamistiku erivahendite kasutuselevõtmisel;
66. rõhutab, kui suured võimalused peituvad ELi eelarve jaoks tasudes, mida nõutakse Euroopa poliitikameetmete ja eelkõige Euroopa süsteemide (nt tulevane kolmandate riikide kodanikele mõeldud ELi reisiinfo ja -lubade süsteem (ETIAS)) rakendamise eest; on seisukohal, et teataval juhul võiks selle tulu eraldada samale poliitikale või eesmärgile; on seisukohal, et pärast 2020. aastat välja töötatavate ELi programmide ja poliitikameetmete huvides tuleks põhjalikumalt analüüsida, kas selle võimaliku tulu võiks võtta ELi eelarve jaoks kasutusele lisatuluallikana;
67. rõhutab, et 2016. aastal küündisid ELi detsentraliseeritud asutuste sihtotstarbelised tulud, nagu ettevõtjatelt laekunud maksud ja tasud ning riikide eelarvetest tehtud maksed, ligikaudu 1 miljardi euroni; palub, et komisjon esitaks järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga seoses ettepaneku ühtse meetodi kohta, mille alusel rahastada ameteid tasudest;

68. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

22.1.2018

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Wim van de Camp

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab omavahendite reforme, milles keskendutakse kaasaegsetele prioriteetidele ning mis oleksid kulutõhusad, võimaldaksid tõhusat finantsjuhtimist ja millega loodaks sõltumatu, läbipaistva ja tasakaalustatud ELi eelarve jaoks prognoositav ja stabiilne alus, ning mis maandaksid ELi eelarvele avaldatavat ja üha kasvavat survet, lihtsustades samal ajal praegusi keerukaid ja läbipaistmatuid tagasimaksete süsteeme (eesmärgiga need kaotada), et anda ELile rahalised vahendid kodanike nõudmistele vastamiseks;
2. nõuab, et vähendataks ELi sõltuvust käibemaksul ja kogurahvatulul põhinevatest riiklikest osamaksetest ja kaalutaks süsteemi, kus käibemaksupõhised omavahendid asendatakse teatava protsendiga riiklikul tasandil kogutud käibemaksust;
3. peab kiiduväärseks algatust reformida põhjalikult ELi omavahendite süsteemi, eesmärgiga suurendada liikmesriikide ja kodanike poolset toetust, et ELi eelarve oleks tõeliselt tõsiseltvõetav ja sõltumatu, toetaks ELi jätkusuutlikku majandust ja looks ELi tasandil lisandväärtust;
4. juhib tähelepanu asjaolule, et tolliliit on ELi alustala ning see on oluline ka läbirääkimistes ELi kaubanduslepingute üle, pidades silmas, et EL on üks maailma suurimaid kaubandusblokke; juhib tähelepanu sellele, et ELi väliskaubandus on otseselt seotud ELi traditsiooniliste omavahenditega, mis hõlmavad muu hulgas tollimakse ELi saabuvalt impordilt ja suhkrumakse ning mis moodustasid 2015. aastal 12,8 % ELi kogutulust;
5. rõhutab vajadust analüüsida ELi (vaba)kaubanduslepingute sõlmimise mõju traditsioonilistele omavahenditele ning eraldada sissetulekuallikaid, et kompenseerida

nende vahendite võimalikku vähenemist ja sellest tulenevat võimalikku ebastabiilsust;

6. nõuab, et võimalusi kehtestada kaupade ja teenustega kauplemisele säästlikkus- ja heitepõhiseid tollimakse ja makse hinnataks põhjalikult nii juriidilisest kui ka teostatavuse aspektist ning nõuab ka selliste meetmete võimalikku lisamist ELi rahvusvahelise kaubanduse poliitikasse ja lepingutesse, et motiveerida kaubanduspartnereid tegelema kliimasõbraliku tootmisega ning tekitada juurde omavahendite allikas; rõhutab sellega seoses, et sellised meetmed tuleks kehtestada ainult juhul, kui need on vaieldamatult kooskõlas WTO eeskirjadega ning kaitsevad rahvusvahelises plaanis võrdseid tingimusi ja ELi ettevõtete konkurentsivõimet, pidades silmas, et ELi ettevõtete seas on olulisel kohal VKEd;
7. tuletab meelde oma varasemaid nõudmisi, et ELi tollieeskirjade ja -menetluste suhtes võetaks kasutusele kaasaegsem, tõhusam, tulemuslikum, ühemõttelisem, ühtsem ning ELi praegust tollisüsteemi optimeerivam ja paremat jõustamist võimaldav käsitlus, ning stimuleeritaks ka koostööd, et tegeleda ja võidelda maksupettuste ja igasuguse ebaausa konkurentsiga, eesmärgiga koguda tõhusalt tollimakse ja makse ELi omavahendite jaoks;
8. märgib, et kaubanduse kaitsemeetmed on ELi omavahendite allikas, kuid nende olemuse tõttu ei saa ega tohi neid arvestada püsivalt ELi omavahendite prognoositavaks ja stabiilseks aluseks; rõhutab, et kaubanduse kaitsemeetmeid ei tohiks kasutada peamiselt ELi omavahendite allikana, kuna need tuleks kehtestada ainult asjakohaselt ja proportsionaalselt, kooskõlas kehtivate eeskirjadega.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	23.1.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 6 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Reimer Böge, Seán Kelly, Sander Loones, Fernando Ruas, Lola Sánchez Caldentey, Jarosław Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Virginie Rozière

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

25	+
ALDE	Nadja Hirsch, Hannu Takkula
EFDD	Tiziana Beghin, David Borrelli
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Seán Kelly, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Fernando Ruas, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Bernd Lange, David Martin, Alessia Maria Mosca, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Virginie Rozière, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Yannick Jadot

6	-
ECR	David Campbell Bannerman, Sander Loones, Emma McClarkin, Joachim Starbatty
ENF	France Jamet, Franz Obermayr

4	0
EFDD	William (The Earl of) Dartmouth
GUE/NGL	Eleonora Forenza, Anne-Marie Mineur, Lola Sánchez Caldentey

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

27.11.2017

EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Nedzhmi Ali

ETTEPANEKUD

Eelarvekontrollikomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et olukorras, kus vahendeid napib, tuleks hakata suuremat tähelepanu pöörama ELi rahaliste huvide kaitsele, kui ELi eelarves suurendatakse tulusid omavahendite suurema arvestusliku väärtuse alusel; arvestades, et suuremat tähelepanu tuleks pöörata ka tõhustatud koostööle ning komisjoni ja liikmesriikide ühistööle;
- B. arvestades, et ELi eelarve on eelkõige investimiseelarve, millel on mõningane liikmesriikide vaheline ümberjagamisfunktsioon ja mille peamine eesmärk on ELi ühiste poliitikavaldkondade ja eesmärkide toetamine, andes stardiraha keskpikkadele kuni pikaajalistele investeeringutele;
- C. arvestades, et üks ELi eelarve peamistest eesmärkidest peaks olema kiirema majanduskasvu ja töökohtade loomise toetamine vähem arenenud piirkondades, et saavutada võrdväärne sotsiaalne ja majanduslik areng kõigis liikmesriikides – eesmärk, millele peaks märkimisväärselt kaasa aitama suurem omavahendite kasutamine;
 1. on seisukohal, et omavahendid tuleks suunata projektidele, mis võivad luua suurimat Euroopa lisaväärtust; rõhutab, et kulutuste puhul tuleks keskenduda valdkondadele, kus Euroopa tasandi rahastamine on vältimatu või kus riikliku tasandi rahastamine oleks Euroopa eesmärgi saavutamiseks ebapiisav;
 2. rõhutab, et praegune omavahendite süsteem on ülemäära keerukas ja asetab ebaloomulikult suure rõhu liikmesriikide vahelisele netobilansile; toetab uute omavahendite kasutuselevõttu, mis vähendab ELi eelarve sõltuvust liikmesriikide kogurahvatulul põhinevatest osamaksudest ning võimaldab ELi rahastamist paremini ELi poliitikale ja prioriteetidele pühendada; on seisukohal, et uute tõeliste omavahendite

osakaalu tuleks suurendada vähemalt 50 %ni ELi eelarve tulude poolest;

3. on seisukohal, et eelseisvad läbirääkimised järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle ning Brexit annavad ELile võimaluse reformida omavahendite süsteemi; on veendunud, et komisjon ja liikmesriigid peaksid ette valmistama selgetel ja ühiselt kokkulepitud põhimõtetel põhineva reformi; palub seetõttu, et liikmesriigid võtaksid ette süsteemi põhjaliku reformi ning muudaksid ELi tulevase rahastamise stabiilsemaks, jätkusuutlikumaks ja prognoositavamaks, suurendades samal ajal läbipaistvust ja aruandekohustust ELi kodanike vastu; palub komisjonil kaaluda kõrgetasemelise omavahendite töörühma aruandes ELi rahastamise tuleviku kohta antud soovitusi;
4. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama reformi selleks, et võtta kasutusele stiimulid ja ergutada liikmesriike investeerima Euroopa projekti ning kaotada kõik tagasimaksemehhanismid ja korrigeerimised, mis muudaks struktuuri lihtsamaks, stabiilsemaks, õiglasemaks ja läbipaistvamaks; on sellega seoses seisukohal, et liikmesriikide osamaksud ELi eelarvesse tuleks stabiilsuse ja kasvu pakti kohasest eelarvepuudujäägi arvutamisest välja jätta;
5. palub liikmesriikidel võtta arvesse riske, mida omavahendite suurendamine võib tulude kogumise süsteemile kaasa tuua ning mis nõuaks seetõttu vajalike kaitsemeetmete kehtestamist;
6. juhib tähelepanu vajadusele tugevdada olemasolevaid kontrollisüsteeme ning kehtestada uued mehhanismid, et vältida pettusi ja õigusnormide rikkumisi, mis võivad ELi finantshuve uute omavahendite kogumisel kahjustada; palub komisjonil olla sellega seoses valmis tegema ettepanekuid asjakohaste meetmete kohta ELi finantshuvide kaitseks, kui liikmesriigid kehtestavad ELi eelarve jaoks uued omavahendid;
7. peab kahetsusväärseks, et liidus teostatavas tollikontrollis esineb suuri lahknevusi ja pettustega seotud suured summad põhjustavad omavahendite kogumisele suurt kahju; rõhutab tollikontrollide ja nendega seotud tollimaksude kogumise tähtsust; juhib tähelepanu käibemaksu alalaekumise ja piiriüleste käibemaksupettuste tõttu saamata jäävale tulule; rõhutab tõsiasja, et kõrgelt maksustatud kaupade salakaubavedu tähendab ELi ja liikmesriikide eelarve jaoks märkimisväärselt vähenenud tulusid; palub komisjonil tugevdada ühist tollikontrolli poliitikat, nähes ette tõelise ühtlustamise, et parandada traditsiooniliste omavahendite kogumist;
8. tuletab meelde, kui tähtis on hõlbustada ja kiirendada teabevahetust selliste asutustega nagu OLAF ja Europol, et võidelda tollipettuste ja piiriüleste maksurikkete vastu; juhib erilist tähelepanu rahvusvaheliste käibemaksupettuste, nn karussellpettuste arvu suurenemisele ning palub komisjonil tugevdada seda liiki pettuste ennetamiseks ja ärahoidmiseks võetavaid meetmeid; peab ülioluliseks optimeerida käibemaksuressursse praktilisel tasandil nii, et see ei tooks ELi kodanikele ja liikmesriikidele kaasa lisakoormust;
9. on seisukohal, et mis tahes uued vastu võetud vahendid peaks vastama kolmele põhitõele: lihtsus, võrdsus ja demokraatlik kontroll; tuletab meelde, et uute rahastamisallikate kaalumisel tuleks arvesse võtta kõrgetasemelise omavahendite töörühma nimetatud põhimõtteid; toonitab, et uus süsteem peaks olema Euroopa maksumaksjate jaoks arusaadav ja läbipaistev ning mõistab hukka nullsummamängu

poliitika, mida mõned ELi riigid praegu kohaldavad; on seisukohal, et eelarveläbirääkimistel ei juhinduta Euroopa lisaväärtuse põhimõttest, vaid riikliku „õiglase osa“ loogikast ja eelarvetasakaalust;

10. julgustab komisjoni ja liikmesriike kaaluma peale selle muid ELi maksupõhiseid vahendeid, mis võiksid luua rohkem Euroopa lisaväärtust teatavates riskidega seotud poliitikavaldkondades, tugevdades samal ajal ELi eelarvet ning vähendades eelarves kogurahvatulul ja käibemaksul põhinevate vahendite osakaalu; on seisukohal, et praegune käibemaksul põhinevate omavahendite süsteem tuleks asendada riigi tasandil kogutud käibemaksu ühe osa nõuetekohase ülekandmisega; on veendunud, et uusi vahendeid võiks saada ka sellistest Euroopa poliitikavaldkondadest nagu keskkonna-, energia-, kliima- ja transpordipoliitika;
11. juhib tähelepanu, et omavahendite kasutamine peaks olema suunatud Euroopa avalikele hüvedele, mis võivad kõikidele liikmesriikidele võrdväärselt kasu tuua ning mille puhul ELi tasandi meetmed ei ole mitte ainult asjakohased, vaid vältimatud, või juhtudele, kus riikliku rahastamise võimalused on ELi prioriteetide ja eesmärkide saavutamiseks ebapiisavad; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on toetada ELi eelarvest ELi edasist integreerimist ja liikmesriikide vahelist ühtekuuluvust; võtab teadmiseks kaks suure Euroopa lisaväärtusega valdkonda, mille kodanikepoolse toetuse määr on samuti kõrge, nimelt teadus- ja arendustegevus ning sise- ja välisjulgeolek;
12. rõhutab, et EL peaks kaaluma tegevuse vähendamist valdkondades, mille suhtes valitseb seisukoht, et liidu antav lisaväärtus on väike või et liit ei suuda lubatud ära teha; rõhutab siiski, et kui ambitsioonikad Euroopa eesmärgid on kindlaks määratud, tuleks eraldada vastavalt piisavad vahendid, ning kui seatakse uued eesmärgid, tuleks esitada uued vahendid;
13. väljendab oma veendumust, et omavahendite kulutused sise- ja välisjulgeoleku projektidele saavad kodanikelt positiivse hinnangu, mis suurendab nende Euroopa lisaväärtust; väljendab muret kulutuste madala taseme pärast mõnedes peamistes julgeolekuvaldkondades, nagu ettevalmistavad meetmed kaitse- ja julgeolekualase koostöö ning teadusuuringute valdkonnas;
14. väljendab heameelt omavahendite suurema kasutuse üle teadus- ja arendustegevusega seotud projektide puhul, kuigi esineb endiselt kahtlusi rahastavate projektide suhtes; rõhutab, et kulutused peaksid keskenduma lühiajalist kasu toovate programmide asemel projektidele, mis on pikas perspektiivis tulusad ja toovad ELile kasu;
15. väljendab muret selle pärast, et liidu eelarves on kliimaga seotud kulutustele eraldatud väga väike osa; on seisukohal, et omavahenditest saadud tulud tuleks kulutada projektidele, millega luuakse suuremat Euroopa lisaväärtust, sealhulgas võitlusele kliimamuutustega;
16. nõuab avatud arutelu ühtekuuluvuspoliitika ja ühise põllumajanduspoliitika jaoks tehtavate maksete taseme säilitamise üle järgmisel programmiperioodil, võttes arvesse nende poliitikavaldkondade täiendavust ja suurt lisaväärtust Euroopa stabiilsuse, konkurentsivõime ja majanduskasvu jaoks;
17. kutsub üles suurendama sihtotstarbeliselt suutlikkust nendes liikmesriikides, kellel on

raskusi tsentraalselt hallatavate programmidega, nagu Euroopa ühendamise rahastu, programm „Horisont 2020“ ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond;

18. kutsub komisjoni üles esitama parlamendile järgmise aasta jooksul teatist, milles ta selgitab, kuidas ta kavatseb ühitada pikaajalised poliitilised eesmärgid, näiteks strateegia „Euroopa 2020“ olukorraga, mis tekib pärast 2020. aasta mitmeaastast finantsraamistikku; on kindlalt veendunud, et ELi järgmise aastakümne tegevuskava peaks mängima otsustavat rolli järjestikuste finantsraamistike väljatöötamise protsessis;
19. tuletab meelde, et omavahendite eraldamisel tuleks arvesse võtta pikaajalisi projekte, näiteks programmi „Horisont 2020“ ja Junckeri komisjoni kümmet prioriteeti; kutsub komisjoni üles suunama oma prioriteetid nende pikaajaliste projektide edukale saavutamisele;
20. on veendunud, et lihtsamad ja selgemad eeskirjad aitavad kaasa vahendite kiirele eraldamisele ja suurendavad tõhusust ja läbipaistvust, mille tulemusel tehakse vähem vigu; palub komisjonil koostada sellest lähtuvalt tegevuskava;
21. väljendab muret viisi pärast, kuidas kulutuste tegemist mõõdetakse; on arvamusel, et eelarvetasakaalu süsteem ei ole asjakohane, kui tegemist on projektidega, mis hõlmavad Euroopa lisaväärtust, kuna neid projekte võib rakendada ainult ühes liikmesriigis, mis võib tekitada ebakõla kõnealuse riigi ja teiste riikide raamatupidamisaruannete vahel;
22. juhib tähelepanu sellele, et poliitika, mis tooks kasu kõikidele ELi kodanikele ja annaks rohkem Euroopa lisaväärtust, ei ole netobilansi osas ligitõmbav; on seepärast veendunud, et tuleks välja töötada uus meetod projektide väärtuste hindamiseks ja kehtestada tuleks ühtlustatud aruandlus;
23. kordab, et selle asemel, et vaadata üksnes iga liikmesriigi raamatupidamisaruannet, on ülimalt tähtis eraldada omavahendeid projektidele, millel on potentsiaal luua suurimat Euroopa lisaväärtust; kutsub komisjoni üles esitama ambitsioonikad uute omavahendite ettepanekud; on veendunud, et see võiks vähendada liikmesriikide kogurahvatulul põhinevate osamaksude suhtelist osakaalu ELi eelarves ning aidata lõpetada Euroopa-vastase keskendumise pelgalt õiglasele netobilansile;
24. on seisukohal, et komisjon peaks uurima võimalust koguda CO₂-lõivu süsinikdioksiidi hinnasüsteemi abil (kasutades kas maksustamist või turupõhiseid vahendeid), kui ühte võimalust ELi eelarve tugevdamiseks; on veendunud, et selline vahend võiks pakkuda suurt Euroopa lisaväärtust, kuna see lõiv võiks toimida stiimulina, et muuta tarbijate ja tootjate käitumist vähem CO₂-heidet tekitava tuleviku kasuks; on siiski seisukohal, et mis tahes maksupõhine ELi tasandi lahendus peaks olema konkreetse liikmesriigi kogumaksukoormuse suhtes võimalikult neutraalne; märgib, et sellise lõivu puhul tuleks samuti võtta arvesse praeguseid heitkogustega kauplemise süsteeme, et vältida kattuvaid ja vastuolulisi vahendeid ja eesmäärke.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	20.11.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Arndt Kohn, Monica Macovei, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Hannu Takkula, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Brian Hayes, Karin Kadenbach, Younous Omarjee, Julia Pitera
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Tiziana Beghin, Tiemo Wölken

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

17	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Hannu Takkula
ECR	Monica Macovei
GUE/NGL	Younous Omarjee
PPE	Ingeborg Gräßle, Brian Hayes, Julia Pitera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
S&D	Arndt Kohn, Karin Kadenbach, Inés Ayala Sender, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Bart Staes

1	-
EFDD	Tiziana Beghin

1	0
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

29.1.2018

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Luigi Morgano

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et hiljutised uuringud näitavad, et enamik Euroopa kodanikke toetab rohkem ELi meetmeid sellistes valdkondades nagu kaitse ja julgeolek, haridus ja innovatsioon ning sotsiaal- ja majanduspoliitika, ning et need mõjutavad eelarvet;
- B. arvestades, et Brexit avaldab olulist mõju ELi eelarve tulude poolele;
- C. arvestades, et kogurahvatulul põhinev osamaks kehtestati selleks, et tasakaalustada kulusid, mis ei ole kaetud muude ELi tasandi tuludega, ning sellisena võib see olla oma olemuselt täiendav; arvestades, et kogurahvatulul põhineva osamaksu osakaal on kasvanud 13,2 %-lt 1991. aastal 66,3 %-le 2016. aastal ning see on praegu ELi eelarve peamine rahastamisallikas;
 1. tunnustab ELi rahanduse tulevikku käsitlevas aruteludokumendis võetud lähenemisviisi, mille kohaselt peavad ELi eelarve aluspõhimõtted olema pakkuda Euroopa lisaväärtust võrreldes riikide eelarvetega, saavutada mastaabisäästu ning tagada ELi vahendite kõige tõhusam ja suunatud kasutamine, et kulutada iga euro võimalikult tulemuslikult;
 2. rõhutab, et ELi omavahendite reformitud süsteem ei tohiks tekitada ELi kodanikele täiendavat maksukoormust ning peaks vältima ELi omavahendite süsteemi regressiivse olemuse laiendamist;
 3. on arvamusel, et liigne tuginemine kogurahvatulul põhinevale osamaksule kui ELi eelarve peamisele rahastamisallikale põlistab nn õiglase vastutasu (juste retour) loogikat; kiidab kõrgetasemelise omavahendite tööühma tööd ning eelkõige välja pakutud meetmeid, mille eesmärk on tasakaalustada kogurahvatulul põhineva osamaksu osa; väidab, et traditsiooniliste ja uute tõeliste omavahendite kasutamine võiks vähemalt osaliselt asendada ja seega vähendada kogurahvatulul põhinevat osamaksu;

4. on seisukohal, et omavahendite süsteemi reform peaks lähtuma lihtsuse, stabiilsuse, paindlikkuse, läbipaistvuse, õigluse, demokraatia ja ELi lisaväärtuse põhimõtetest, et võimaldada kodanikel paremini mõista, kuidas ELi eelarvet rahastatakse;
5. on seisukohal, et nagu rõhutati kõrgetasemelise töörühma aruandes, tuleks eelistada tõelisi omavahendeid, millel on selge üleeuroopaline ulatus;
6. tunnustab kõrgetasemelise töörühma ettepanekut, kuna see sisaldab käibemaksupõhistest omavahenditest visiooni, mille eesmärk on muuta need lihtsamaks, vähendada nende halduskulusid ning tugevdada seost ELi käibemaksupoliitika ja tegelike käibemaksutulude vahel; on seisukohal, et selline käibemaksupõhiste omavahendite reform aitaks tõhusamalt võidelda maksupettuste, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu; on lisaks seisukohal, et ainult ELi lõplik käibemaksusüsteem ja sellega seotud omavahendid loovad ELi eelarve osas Euroopa kodanike jaoks õiglasema süsteemi;
7. on seisukohal, et tuginedes äriühingu tulumaksu ühtset konsolideeritud maksubaasi käsitleva direktiivi läbivaatamise järeldustele, peaks komisjon tegema ettepaneku tingimuste kohta, mille alusel eraldatakse osa äriühingu tulumaksu ühtset konsolideeritud maksubaasist saadud tulust liidu eelarvesse, et vähendada proportsionaalselt liikmesriikide eelarvemakseid;
8. peab tervitatavaks arutelu võimalike maksude üle, mis toetaks ELi jõupingutusi keskkonnaprobleemide lahendamisel;
9. rõhutab, et kõik soodustused tulude poolel tuleks kaotada; on seisukohal, et nende halduskulude osakaal, mida riiklikud tolliametid saavad maksudelt ja tasutud lõivudelt, ei tohiks ületada seotud halduskulusid;
10. kiidab komisjoni kavatsust esitada ettepanek ELi eelarves sihtotstarbelise euroala eelarverea loomise kohta;
11. rõhutab, et kuigi EL vajab piisavalt rahalisi vahendeid, on oluline mitte suurendada kodanike maksukoormust;
12. võtab teadmiseks komisjoni 6. detsembri 2017. aasta majandus- ja rahaliidu paketi, milles esitatakse ettepanekud luua nn Euroopa majandus- ja rahandusministri ametikoht, muuta Euroopa stabiilsusmehhanism Euroopa Valuutafondiks ja luua ELi raamistikus stabiilse euroala jaoks uued eelarvevahendid;
13. on seisukohal, et selle tagamiseks, et euroala tooks kasu kõigile kodanikele, võib olla kasulik luua euroala jaoks eelarvesuutlikkus, millel on ELi eelarves eraldi eelarverida liidu raamistikus, kuid mis ületab mitmeaastase finantsraamistiku raames ja aluslepingute õiguslikes piirides kulukohustuste ja maksete ülemmäära arvutusi, vältides kattumist olemasolevate poliitikasuundadega ja tekitamata eelarves killustumist; toetab kõnealuse eelarvesuutlikkuse varustamist vahenditega, mis võimaldavad sellel täita makromajandusliku stabiliseerimise funktsiooni; rõhutab siiski, et liikmesriigid peavad täitma stabiilsuse ja kasvu pakti, sealhulgas järgima selle kehtivaid paindlikkuse klausleid; rõhutab vajadust kaitsta ka investeringuid, ennetada töötust ja ebakindlust, pakkuda stiimuleid struktuurireformideks, et moderniseerida

liikmesriikide majandust, saavutada majanduslik ja sotsiaalne lähenemine ning tugevdada kogu Euroopa finantssüsteemi;

14. on seisukohal, et nagu soovitas kõrgetasemeline töörühm, võiks euroala eelarvesuutlikkust osaliselt rahastada omavahenditest, mida saab euroalal kergemini rakendada, kasutades selleks näiteks osa finantstehingute maksust saadud tulust; rõhutab siiski, et eelarves tuleks vältida seost konkreetsete tulu- ja kululiikide vahel;
15. on arvamusel, et tuleks luua selge seos eelarvekulutuste ja strateegiliste eesmärkide vahel, et tagada Euroopa tasandil kokkulepitud meetmete demokraatlik legitiimsus; on seisukohal, et selleks, et suurendada üldsuse toetust Euroopa omavahenditele, peaks neil olema selge ELi lisaväärtuse komponent;
16. on arvamusel, et demokraatia, läbipaistvus ning selge seos otsuste tegemise, aruandekohustuse ja vastutuse vahel toetavad avaliku poliitika õiguspärasust ELi ja riiklikul tasandil, eelkõige eelarve- ja fiskaalpoliitika puhul; võtab teadmiseks komisjoni presidendi ettepaneku luua komisjonis nn Euroopa majandus- ja rahandusministri ametikoht; on arvamusel, et see võib parandada ELi majanduse juhtimise demokraatlikku aruandekohustust, eriti Euroopa Parlamendi ees;
17. on seisukohal, et omavahendeid käsitlev nõukogu otsus tuleks teha Euroopa Parlamendi suuremal osalusel.

**TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA
NÕUANDVAS KOMISJONIS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.1.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 13 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, David Coburn, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Barbara Kappel, Wajid Khan, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Jakob von Weizsäcker
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Mady Delvaux, Herbert Dorfmann, Ramón Jáuregui Atondo, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Luigi Morgano, Lieve Wierinck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Edward Czesak, Manolis Kefalogiannis, Rainer Wieland

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

39	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
PPE	Burkhard Balz, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Manolis Kefalogiannis, Esther de Lange, Werner Langen, Verónica Lope Fontagné, Ivana Maletić, Thomas Mann, Fulvio Martusciello, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Rainer Wieland
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Ramón Jáuregui Atondo, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Luigi Morgano, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

13	-
ALDE	Caroline Nagtegaal
ECR	Edward Czesak, Sander Loones, Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Kay Swinburne
EFDD	David Coburn, Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot
GUE/NGL	Matt Carthy, Martin Schirdewan

3	0
ALDE	Wolf Klinz
ENF	Barbara Kappel
GUE/NGL	Dimitrios Papadimoulis

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

8.12.2017

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Ivo Belet

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et soodustamaks üleminekut jätkusuutlikule, ring- ja vähese CO₂-heitega majandusele, saavutamaks ühiselt kokkulepitud energialiiduesmärgid ning et olla kooskõlas Pariisi kokkuleppe kohaselt võetud kohustustega, tuleb ajavahemikus 2020–2030 teha suuri lisainvesteeringuid;
2. on veendunud, et konkreetsete edusammude saavutamiseks nendes peamistes ELi poliitikavaldkondades ning et viia sajandi keskpaigaks netoheide nullini, on äärmiselt oluline kliimaküsimuste süvalaiendamine ja ELi eelarve põhjalik reform; märgib, et Pariisi kokkuleppe artikli 2 punktis c rõhutatakse vajadust viia rahastamisvood vastavusse vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise arengu suunas liikumisega;
3. on veendunud, et ELi eelarve reformimisel tuleks juhinduda subsidiaarsuse, solidaarsuse ja jätkusuutlikkuse põhimõtetest, et saavutada tõhusam ELi eelarve, mis põhineks uutel ja olemasolevatel omavahenditel, mis annavad otsese ja läbipaistva panuse investeeringutele projektidesse, millel on selge Euroopa lisaväärtus kodanikele, ettevõtetele ja keskkonnale;
4. tuletab meelde, et uute omavahendite või muud liiki ELi tulude kasutuselevõtmine peaks vähendama ELi eelarve sõltuvust liikmesriikide kogurahvatulul põhinevatest osamaksetest ja tooma kaasa nende osamaksete vähenemise;
5. on kindel, et elektrienergimaksul põhinevad omavahendid kattuksid ELi heitkogustega kauplemise süsteemi (ELi HKS) kohaldusalaga ning väljendab muret investeerimistingimuste stabiilsuse ja kodumajapidamiste õlule langeva finantskoormuse pärast;

6. märgib, et keskkonna peadirektoraat on kogunud suuruselt teise summa ELi õigusaktide täitmata jätmise eest määratud trahve, mille summa on 2014.–2017. aastal olnud kokku 284 miljonit eurot; nõuab, et tulud, mis tulenevad otseselt ELi keskkonnavalastest õigusaktidest ja nende jõustamisest, suunataks ELi eelarvesse muu tuluna ja eraldataks sihtotstarbeliste investeeringutena projektidele, mis loovad kõige suuremat Euroopa lisaväärtust keskkonnavaldkonnas; tuletab siiski meelde, et trahvidest saadavad tulud ei kujuta ELi eelarve seisukohast stabiilset tulu;
7. nõuab, et alates 4. etapist (2021) eraldataks teatav osa heitkogustega kauplemise süsteemi enampakkumisel saadud tulust konkreetsetele, kestlikele ja vähese CO₂-heitega ELi projektidele, nagu olemasoleva piiriülese energiataristu kasutuse maksimeerimine ja vajadusel uue väljatöötamine (näiteks, et hõlbustada taastuvate energiaallikate kasutuselevõtmist), energia salvestamine ja investeeringud tööstusvaldkonna murrangulistesse uuendustesse; palub, et komisjon täpsustaks, kuidas olemasolevaid ja tulevasti ELi fonde ja programme võiks kasutada õiglase ülemineku toetamiseks söe- ja süsinikuintensiiuvisetes piirkondades; märgib, et saastekvootide oksjoni käigus saadud tulud peaksid alates 4. etapist hakkama suurenema;
8. nõuab, et uuritaks, kas tuludest, mis laekuksid ühiselt kokkulepitud riigisisese maanteemaksu süsteemidest ja mis sõltuksid vahemaast, sõiduajast ja selle käigus tekkinud heitkogustest, oleks võimalik aidata rahastada ELi projekte, millega edendatakse null- ja vähese heitega liikuvuse arendamist, sh stiimulid heitevabade ja vähesaastavate sõidukite kasutamiseks, transpordivaldkonnas vähese heitega alternatiivsete energiaallikate kasutamine ja säästev mitmeliigiline transport, eelkõige kiirraudteed ja vähese heitega siseveetransport; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma teetasude süsteemide väljatöötamisel arvesse eriolukorda kõrvalistes ja maapiirkondades, mida iseloomustavad näiteks pikad vahemaad ja ühistranspordi puudumine;
9. on veendunud, et lisatulu, mis saadakse ELi-siseses lennuliikluses tekkivatel heitkogustel põhinevate maksete suurenemisest, tuleks kasutada eelkõige selleks, et suurendada vähese CO₂-heitega ELi lennunduse ning õhuruumi tõhusama kasutamise alaseid teadusuuringuid ja investeeringuid;
10. on seisukohal, et lennukipetrooli maksustamist käsitlevate rahvusvaheliste meetmete puudumisel tuleks kaaluda lendude süsinikdioksiidimahukusel põhineva maksu kehtestamist;
11. on veendunud, et võimalikud tulevased heitmepõhised laevaliikluse maksud tuleks reinvesteerida Euroopa laevandussektoris, rahastades teadus- ja arendustegevust puhtama tehnoloogia ja säästvate laevade valdkonnas;
12. on seisukohal, et kolmandate riikide kodanikele mõeldud ELi reisiinfo ja -lubade süsteemist (ETIAS) laekuvat tulu tuleks kasutada selleks, et investeerida teadus- ja arendustegevusse, mida tehakse puhta ja vähese heitega õhustranspordi valdkonnas ning õhuruumi tõhusama kasutamise nimel, ning et suurendada Euroopa piiri- ja rannikuvalve rahastamist;
13. nõuab, et uuritaks, kas on võimalik võtta kasutusele omavahend, mille puhul võetakse arvesse ühtsel turul müüidavate (sh ühtsele turule imporditud) tarbekaupade CO₂-sisaldust, näiteks süsinikdioksiidi heitega seotud piiride kohandamise mehhanism või

süsinikdioksiidimaks, mis hakkaks järk-järgult asendama teatavat osa praegusest käibemaksupõhisest omavahendist.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	7.12.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 37 -: 7 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Gerben-Jan Gerbrandy, Arne Gericke, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Urszula Krupa, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Annie Schreijer-Pierik, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Nuno Melo, Ulrike Müller, Gabriele Preuß, Bart Staes, Claude Turmes
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Norbert Erdős, Sven Schulze

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

37	+
ALDE	Gerben-Jan Gerbrandy, Gesine Meissner, Ulrike Müller
EFDD:	Piernicola Pedicini
GUE/NGL:	Stefan Eck, Merja Kyllönen
NI:	Zoltán Balczó
PPE:	Ivo Belet, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Karl-Heinz Florenz, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Krzysztof Hetman, Peter Liese, Norbert Lins, Nuno Melo, Annie Schreijer-Pierik, Sven Schulze
S&D:	Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Susanne Melior, Rory Palmer, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Damiano Zoffoli
Verts/ALE:	Marco Affronte, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Claude Turmes

7	-
ECR:	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Urszula Krupa, John Procter, Jadwiga Wiśniewska
EFDD:	Julia Reid
ENF:	Sylvie Goddyn

1	0
GUE/NGL:	Luke Ming Flanagan

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

24.1.2018

PÖLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Nicola Caputo

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab omavahendite süsteemi põhjalikku reformimist ilma Euroopa maksumaksjate maksukoormust suurendamata, sealhulgas kindlate prioriteetide ja uute omavahendite kasutuselevõttu, millega saaks vähendada kogurahvatulul põhinevate osamaksude osakaalu, mis moodustas 2016. aastal 65,4 % liidu tuludest; juhib tähelepanu sellele, et kuigi enamik ELi tulust saadakse endiselt liikmesriikide kogurahvatulupõhistest osamaketest ja käibemaksust, ei saa neid pidada tõelisteks omavahenditeks; rõhutab, et EL vajab stabiilset omavahendite vormi, ja märgib, et näiteks ei saa karistusliku iseloomuga ülesandeid kavandada sissetulekuna ja seepärast ei ole need samal põhjusel sobivad prognoositavate sissetulekuallikatena; nõuab samuti igasuguste tagasimaksete järkjärgulist kaotamist; rõhutab, et praegune süsteem sisaldab keerukaid ja läbipaistmatuid korrektsioonimehhanisme, mis aitavad kaasa igal aastal tekkivale piisavate maksete assigneeringute nappusele;
2. juhib tähelepanu sellele, et kõrgetasemelise omavahendite töörühma aruandes on tehtud uusi ettepanekuid, nagu käibemaksupõhiste omavahendite ja ELi heitkogustega kauplemise süsteemi reformimine, süsinikdioksiidimaks, transpordi maksustamine, elektrienergia maksustamine ja digitaalsest ühtsest turust saadavad tulud; rõhutab, et uute omavahendite kasutuselevõtt võib suurendada poliitika sidusust eelarve tulude ja kulude poole vahel; rõhutab, et vaatamata nendele ettepanekutele, peavad liikmesriikide osamaksud jääma peamiseks omavahendiks lihtsamaks, läbipaistvamas ja õiglasemas ning demokraatlikult aruandekohustuslikus süsteemis, kus tulusid kulutatakse arukalt;
3. palub kõigil osalistel teha kõrgetasemelise omavahendite töörühma aruandest vajalikud järeldused ning analüüsida soovitude teostatavust, et aidata muuta liidu eelarvet läbipaistvamaks, stabiilsemaks, lihtsamaks, sidusamaks, õiglasemaks ja

prognoositavamaks, järgides seejuures subsidiaarsuse põhimõtet ning keskendudes üha rohkem solidaarsusele ja jõukuse ümberjagamisele rikkamate ja vaesemate riikide vahel; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et omavahendite kehtivat süsteemi iseloomustab märkimisväärne keerukus, mille puhul puudub läbipaistvus, ning see tuleb lahendada ELi institutsioonide ja liikmesriikide ühiste jõupingutustega;

4. juhib tähelepanu asjaolule, et need uut tüüpi omavahendid on väga vajalikud selleks, et rahastada liidu uusi ülesandeid sellistes valdkondades nagu ränne, Pariisi kliimakokkulepe, sisejulgeolek ja kaitse, ning korvata eeldatav 9–12 miljardi euronit aastast ulatuv saamata jääv tulu, mis võib tuleneda Brexitist; märgib samuti, et uusi omavahendeid on vaja ELi eelarve Euroopa lisaväärtuse kaitsmiseks, kuna need võimaldaksid ELil rahastada nõuetekohaselt nii oma traditsioonilisi poliitikavaldkondi kui ka uusi prioriteete ning vältida võimalikke ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) kulukärpeid, millele on osutatud ELi rahanduse tulevikku käsitlevas komisjoni aruteludokumendis;
5. rõhutab, et põllumajandusmaksud kujutavad endast nii poliitikavahendit kui ka ÜPP rahastamisvahendit ja et vabakaubanduslepingud toovad kaasa maksutulude vähenemise; märgib, et kõrgetasemelise omavahendite tööühma aruandes soovitatakse need tulevikus ÜPP eelarves alles jätta, kuna need on lihtsad, tõhusad ja tõelised liidu omavahendid; märgib, et traditsiooniliste omavahendite osakaal on aastate jooksul pidevalt vähenenud, sest keskmiste tariifide vähenemist ei ole kaubandusmahu suurenemisega piisavalt kompenseeritud;
6. rõhutab, et lisatulu, nagu konkurentsitrahvid või oodatust suuremad tollimaksud, ei too kaasa täiendavaid kuluvõimalusi, vaid vähendavad kogurahvatulul põhinevaid osamakseid;
7. juhib tähelepanu, et reformitud käibemaksupõhine omavahend (mis asendab olemasolevat), äriühingu tulumaksul põhinev omavahend, finantstehingute maks ja muud finantstegevusele kehtivad maksud võimaldaksid parandada ühtse turu toimimist;
8. rõhutab ÜPP lisaväärtust põllumajandussektoris innovatsiooni, konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse edendamisel ning liidu pikaajalise toiduga kindlustatuse, keskkonna turvalisuse ja toiduhindade stabiilsuse tagatiste suurendamisel, mis toimub põllumajandustootjate stabiilsemate sissetulekute ja jätkusuutlike maaelu arengu meetmete kaudu, millega investeeritakse maakogukondadesse ja põllumajandusettevõtetesse ning hoitakse seeläbi ära maapiirkondade rahvastikukadu ja kasutatakse ära maapiirkondade potentsiaali; tunnustab vajadust ühise põllumajanduspoliitika reformi järele, et suurendada põllumajandusega mittetegeleva üldsuse silmis usaldusväarsust ja jätkuva toetuse põhjendatust ning pakkuda selleks rohkem avalikke keskkonnahüvesid ja tagada maksete õiglasema jaotuse nii liikmesriikide vahel kui ka nende sees; rõhutab lisaks vajadust säilitada põllumajandusmaksude panus ELi rahalistesse vahenditesse;
9. märgib, et ÜPP on esmane vahend ligikaudu 500 miljonile Euroopa kodanikule igapäevase kvaliteetse ja taskukohase toidu tagamisel; juhib lisaks tähelepanu sellele, et iga ELi kodanik maksab selle eest keskmiselt 32 senti päevas ja see on panus ohutu, tervisliku toidu ja mitmekesise põllumajandusmaastiku tagamisse; rõhutab, et ÜPP, mis on ainuke täielikult integreeritud ELi tasandi poliitika, aitab luua kõige suuremat

Euroopa lisaväärtust ning et riiklikult rahastatav põllumajanduspoliitika oleks märkimisväärselt kallim;

10. rõhutab, et sissetulekute kaudne suurendamine on samuti võimalik ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamise ja selle bürookraatlike nõuete vähendamise abil;
11. nõuab, et rahastamine, mis eraldati finantsdistsipliini mehhanismi kaudu põllumajandussektoris, kuid mida ära ei kasutatud, tehtaks järgmisel eelarveaastal otsetoetustena täielikult kättesaadavaks;
12. on seisukohal, et ÜPP on tõhus ja peab uuesti kinnitama oma legitiimsust ühe peamise vahendina ELi meetmete puhul, mis on seotud töökohtade säilitamise ja loomisega maapiirkondades, eriti põllumajandussektoris.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.1.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 7 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropė, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Franc Bogovič, Stefan Eck, Jens Gieseke, Maria Heubuch, Karin Kadenbach, Momchil Nekov, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Hannu Takkula, Tom Vandenkendelaere, Thomas Waitz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Stanisław Ożóg

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

28	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Hannu Takkula
EFDD	Marco Zullo
ENF	Rebega Laurentiu
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Esther Herranz García, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Tom Vandenkendelaere
S & D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Karin Kadenbach, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Tibor Szanyi, Marc Tarabella

7	-
ECR	Jørn Dohrmann, Zbigniew Kuźmiuk, James Nicholson, Stanisław Ożóg
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Stefan Eck, Luke Ming Flanagan

5	0
ECR	Richard Ashworth
ENF	Philippe Loiseau
Verts/ALE	José Bové, Martin Häusling, Bronis Ropé

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

11.10.2017

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

Euroopa Liidu omavahendite süsteemi reformimise kohta
(2017/2053(INI))

Arvamuse koostaja: Mercedes Bresso

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. kordab oma kindlat toetust Euroopa Liidu omavahendite süsteemi põhjalikule reformimisele; tuletab meelde, et praegune omavahendite süsteem on vastuolus aluslepingute mõttega, kuna Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 310 lõikes 4 on sätestatud, et liit ei võta vastu ühtegi õigusakti, mis võib eelarvet mõjutada, sealjuures tagamata, et sellist kulu saab rahastada liidu omavahendite piires, ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 311 on sätestatud, et liidu eelarvet rahastatakse täielikult omavahenditest; rõhutab siiski, et tegelikkuses saadakse suurem osa tulust liikmesriikide kogurahvatulupõhistest osamaksetest (69,1 %) ja käibemaksust (12,4 %), mida ei saa pidada tõelisteks omavahenditeks, kuna see on toonud kaasa liikmesriikide vahelise nn nullsummamängu;
2. rõhutab, et praegust omavahendite süsteemi iseloomustab märkimisväärne keerukus ja läbipaistvuse puudumine; kutsub seetõttu ELi institutsioone ja liikmesriike üles nende puudustega tulemuslikult ja konstruktiivselt võitlema;
3. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi rolli omavahendite vastuvõtmise menetluses tuleks tugevdada; on veendunud, et kui omavahendite vastuvõtmise menetlusel mindaks ühehäälsuse nõudelt üle kvalifitseeritud häälteenamusele ja kasutataks seadusandlikku tavamenetlust, siis annaks see Euroopa Parlamendile ELi eelarve tulude ja kulude kohta otsuste tegemisel nõukoguga võrdsed õigused;
4. rõhutab Brexiti poolt pakutava võimaluse kasutamise tähtsust ja ergutab liikmesriike põhjalikult parandama praegust tagasimaksete ja korrektsioonide süsteemi, mis ei ole mitte ainult vastuolus aluslepingute mõttega, vaid on ka nihutanud arutelude keskmesse,

milles tuleks keskenduda ELi eelarve Euroopa lisaväärtusele, hoopis nn netosaldo mõju liikmesriikide osamaksetele, ilma et võetaks arvesse ELi eelarve ülekanduvat mõju;

5. rõhutab, et ELi eelarvet tuleks toetada tõelise omavahendite süsteemiga, järgides omavahendeid käsitleva kõrgetasemelise töörühma soovitusi;
6. kutsub komisjoni üles algatama arutelu selle üle, kuidas vahetult ELi poliitika abil saadud tulu võiks saada ELi eelarvesse kantavaks tuluks;
7. on seisukohal, et omavahendite süsteemi mis tahes reform peaks põhinema õigluse, stabiilsuse, ühtsuse, solidaarsuse, kestlikkuse, subsidiaarsuse ja Euroopa kodanike jaoks arusaadavuse põhimõttel; tuletab meelde Monti aruandes loetletud ja omavahendeid käsitleva kõrgetasemelise töörühma kasutatavaid põhimõtteid, et hinnata võimalikke uusi omavahendeid, ning on seisukohal, et need kujutavad endast reformimise kaalumisel kasulikke juhiseid; rõhutab lisaks, kui oluline on tagada ELi eelarvele piisav tulu, et ELi poliitikat oleks võimalik piisavalt ja usaldusväärselt rahastada, eriti pärast Brexitit;
8. on seisukohal, et tulude poole reform peaks käima käsikäes kulude poole reformiga, et suurendada ELi kulude Euroopa lisaväärtust, tagades nähtava seotuse ELi kulude ja ELi poliitika ning prioriteetide vahel, ning toetada ELi poliitikat peamistes ELi pädevusse kuuluvates valdkondades, millel on suur lisaväärtuse andmise potentsiaal, nagu ühtne turg, keskkonnakaitse ja kliimameetmed, energialiit ja ühine kaitsepoliitika, ning vähendada maksupoliitilist heterogeensust ühtsel turul, nagu on soovitatud Monti aruandes¹;
9. tuletab meelde, et tulevaste reformide elluviimisel on tähtis säilitada ELi eelarve ühtsus ja vähendada ELi eelarvega paralleelselt jooksvate programmide ja vahendite kasutamist, piirates nende kasutamise rangelt põhjendatud juhtudega ja tagades nende suhtes nõuetekohase kontrolli, nagu on soovitanud omavahendeid käsitlev kõrgetasemeline töörühm;
10. juhib tähelepanu asjaolule, et komisjoni poolt 2017. aasta märtsis algatatud Euroopa tuleviku teemal peetava arutelu mõju omavahendite süsteemi reformile on vaja põhjalikult analüüsida; on seisukohal, et kõik viis 2017. aasta märtsis komisjoni poolt esitatud ELi tuleviku stsenaariumi nõuaksid täiendavat rahastamist tegelikest omavahenditest, et täita eesmärgid, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 ja sisalduvad nüüd liidu uutes prioriteetides; rõhutab, kui oluline on järgida eelarve ühtsust ning vähendada ja mitte suurendada selle keerukust, et tagada ELi poliitikameetmete sidusus nii ELi sees kui ka väljaspool.

¹ Omavahendeid käsitleva kõrgetasemelise töörühma lõpparuanne ja soovitusel teemal „Euroopa Liidu rahastamine tulevikus“, mis võeti vastu 2016. aasta detsembris.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	11.10.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 14 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Diane James, Alain Lamassoure, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Markus Pieper, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Claudia Țapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Ashley Fox, Enrique Guerrero Salom, Jérôme Lavrilleux, Jasenko Selimovic
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Tadeusz Zwiefka

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

14	+
ALDE	Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jasenko Selimovic
PPE	Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Jérôme Lavrilleux, Paulo Rangel, György Schöpflin, Tadeusz Zwiefka
S&D	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Enrique Guerrero Salom, Pedro Silva Pereira, Claudia Țapardel
Verts /ALE	Pascal Durand

3	-
ECR	Ashley Fox, Kazimierz Michał Ujazdowski
NI	Diane James

0	0

Märkus: Markus Pieper (S&D) andis teada, et ka tema andis hääle arvamuse projekti poolt.

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	22.2.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 31 -: 4 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nedzhmi Ali, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, John Howarth, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Xabier Benito Ziluaga, Jean-Paul Denanot, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Stanisław Ożóg, Pavel Poc, Nils Torvalds, Helga Trüpel, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Anders Primdahl Vistisen

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

31	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Gérard Deprez, Urmas Paet, Nils Torvalds
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Stanisław Ożóg
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Janusz Lewandowski, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, John Howarth, Vladimír Maňka, Pavel Poc, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Manuel dos Santos
Verts/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand, Helga Trüpel

4	-
ECR	Anders Primdahl Vistisen
ENF	André Elissen, Marco Zanni
NI	Eleftherios Synadinos

1	0
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu